

بلوچ میتھے سیمرگء روایت

چراغ دار (لیکھار شعبہ پاکستانی زبان نسل یونیورسٹی اسلام آباد)
نور الحسن (پی ایچ ڈی ریسرچ اسکالر علامہ اقبال اوپن یونیورسٹی اسلام آباد)

Abstract

This research paper, which has been written on the subject of the tradition of Semurg in Baloch mythology, the main purpose of this paper is that the tradition of Semurg in Baloch, which is in different stories, should be brought before the people by giving them a message so that people can get a research paper about Baloch mythology and Semurg.

If seen, very few research papers have been written on such topics in Baloch mythology and keeping this in mind, this research paper has been written on this assumption.

So that people know about research about Baloch mythology and semurg.

بلوچ میتھے قصہ ہانی تھا سیمرگء قصہ، روایت چونا ہا بلوچ میتھے بہ بیت دنیا جہانی میتھہ ہر قصہ ہانی جتا جائیں روایت گندگء کئیت۔ اے رنگیں میتھے دنیاء ہر راجء قومء رہ بیدگیء لبڑا کنی ڈی آنت۔ چُخیں میتھے یا اساطیری قصہ گیشتر جن، پری، دیوء بلاہانی بن گپاں گوں بندوک بنت، ہمیشانی چپ، چاگرد، مارا اے سرجیں قصہ گندگء کائنات۔ اے ڈولیں اساطیری قصہ ہانی کردار، کارستانی تھا جائیں کردار، ندارگ سازی ہم گندگء کئیت۔ دنیاء گیش راجانی اساطیری قصہ یک ڈول، ہندات، یک وڑا آسر بنت۔ ایوکا اے قصہ ہانی واقعیات، کردار، کارستانی تھا بدی گندگء کئیت دگہ اے قصہ ہانی تھا ہاسیں پر ک، پیر گندگء نئیت۔

عبد الصبور بلوچ میتھے عبار و گشیت کہ "لہتیں ہاسیں راجانی چو شکر یونانی، ہندوستانی، چینی آنی۔ یادو می بالائیں قومانیں بنی آدمانی کہنیں روایتی قصہ میتھا لو جی ٹشگ بنت۔

گیشتریں راجانی و تی و تی Mythology بنت کہ آکپ خاصیں پر تیچے، چہ دو می پر تیچے ڈی، میراث، دروشم، سربوآل بنت"۔

ہے ڈولء بلوج، اساطیری قصہ بلوج راجء ہم حاسیں مڈی گنگ بنت۔ بلوج اساطیری قصہاں چے یک تھے سیرگ، قصہ انت کہ اے قصہ، روایت ہم دری زبان اسٹ۔ سیرگ، قصہ ایرانی میتھ، مصری میتھ، ہندوستانی میتھاں ہم آسٹ اسٹ۔ دری زبان، لہز انک، ابید بلوجی زبان، ہم سیرگ، روایت باز اسٹ۔

"سیرگ، باردا اے ہم گشت کہ ہپدہ ہزار سال آئی عمر اسٹ۔ بلوجی قصہاں سیرگ، کردار نیک اسٹ۔ بلوجانی قصہاں بامرد، کے سکی، گپت گڈا آسیرگ، کہ دوچار کپیت سیرگ، وقی پٹے دنت، گوشیت، "ہروہد سکی، گپت منی پٹ، بن دئے من تئی مدت، کمک ہمامان، کایاں۔" بلوجانی چوشیں بچ قصہ نیست کہ اودا سیرگ، بدی کر گنگ۔ بلوج، قصہاں تھا سیرگ، گیشتر کوہ، کاف اسٹ۔"

چوش نہ اسٹ کہ ہرجاہ، سیرگ پہ نیک، کار، گندگ بیت، لہتیں جاہاں آبدی، کار، حکم گندگ بیت بلے آپ بدی، کار، سوب مندنہ بیت۔

چوشکہ دمگ، پیریں کماشے، گوں وقی جند، زبان، یک روایتے اے رنگ، بیان گنگ۔

"در سین مرگ، ساحدار ہیران بنت کہ یا اللہ اے چونیں حساب، کتابے اللہ گشیت کہ من سیرگ، گنگ دو انسانی قسمت یکجا انت اشان جتا کن سیرگ، گنگ کہ من اشان جتا کناں۔ بلے آکارے کہ اللہ بکنت آکار، کس داشت نکنت۔" ۳ اے قصہ، چہ مارا ہے سرپدی ریت اگاں یک کارے اللہ بلوٹ ایت آکار، دگہ کس پد، پیش گوت نہ کنت۔ بلوج اساطیری قصہاں چغیبر، اللہ، بتک، یقین چے زمانگ، بوتگ، اشی، مستریں شاہدی میتھ قصہ اسٹ کہ مارا ماں اشانی تھا گیشتر انچیں بتک، باوست گندگا کلکیت۔

چرے قصہ، مردم ہے گشت کنت کہ سیرگ نیک، علامتیں مرگے بلے لہتیں قصہاں آبدی، حکم، سراہم عمل کنت اودا آبے سوب بیت اشی، متلب اش نہ اسٹ کہ سیرگ پہ بدیں کار، کر دے، مال بلوج قصہاں نی روایتائیں گندگ نہ بیت۔

دگہ یک کماشے، چرا، گنگ، سیرگ، یک روایتے چواے ڈول اسٹ۔

قصہ، بندات چواے وڑا اسٹ،" بلوج گشت کہ سیرگ چونا ہر زمانگ، ہر شش ماہ، سراز میں، سراکیت یک جونے وارت، ہر روت۔ شش ماہ، سراہرے شش ماہ، سرا اشتہرے شش ماہ، سرا دگہ جناورے، ہے ڈول دو سے سال، سرا انسانے وارت، ہر روت۔ سیرگ آzman، روت گڈا گوں واچہ ہدای اشی، گپ، ہحال بیت۔ اے بری کہ تو روئے گڈا اے دواء بر گوں انسان، بدئے بلے انسان اے دواء وارت نہ ماریت۔ بلے انسان دا، گنگ، ہبادمان بیت۔

اے ہے دواء زوریت دیم پہ زمین، کیت وحدے انسان سیرگ، گند اسٹ، گڈا سیرگ، وقی نیمگ، آیگ، نیل آسٹ چیا کہ انسان ہے ترس بیت کہ اے رندی سیرگ مار او تی چنگلاں زوریت بارت، وارت چونا ہا سیرگ پہ اے نیت، اشانی گورا جھل بال نہ بیت سیرگ ہدای حکم، پدا ہے دواء انسان، دیگ لوٹیت چوٹکہ انسان بچ ڈول، سیرگ، وقی گور، آیگا نیل اسٹ۔

- مردے تپرے مردے لئے مردے ایندگہ جنگی اسبابے زوریت سیرگ ء تاچین آنت۔ سیرگ ھداء دا ٹلگیں دواء زوریت مار، گرگ ء ما تکینک ء سرا اشان چنڈیت۔ پدا جونے وارت ة اللہ ء گوراوت۔

اللہ سیرگ ء جھست کنت کہ من ترا دادات آنت تو اے دواچون گست آنت انسان ء دات آنت۔ سیرگ گھشت کہ من وس گست کہ اشان انسان ء بدیاں بلے انسان ء پچ ڈول ء من ء ووتی گورء آیگ ء نیشت۔ من ششاں اے دوا مار گرگ ء ما تکینک ء سرا چنڈا تاں۔ ہتھیں پرشته سیرگ ء بدوا ھی کن آنت تو بروہ پیٹاٹ اے۔ ہتھیں گھشت کہ جھل ء کیت ورگ وارت سیر کنت گڈا قدرتی مردے گندیت گڈا گھشت کہ انسان ء سک لگیشیں ٹنگ من ء دوا گون بوتگ آنت کہ انسان ء دیاں انسان مہ مریت انسان ء مناوی گورء آیگ ء نیشتگ من دوا مار، گرگ ء ما تکینک ء سرا چنڈا تاگاں۔

باز گھشت کہ انسان ء بدعا کتگ کہ تو بروہ پیٹاٹ اے انچو گھشت کہ اے ہما سیرگ انت پیٹکے جوڑ بوجگ" ۲۔ اے قصہ ء تھا اوں سیرگ ء کردار چودگے رنگ ء گندگ ء کنیت۔ سیرگ مارا مال بلوچ میتھ ء تھا گیشتر پہ نیکی ء مکتر پہ بدی ء علامتیں مرگے ء شکل ء گندگ ء کیت۔ سیرگ ء یک روایتے ماں "شاہے بہرام ء گل اندام" ء قصہ انت۔ آقصہ چوائے رنگ ء انت۔

شاہے بہرام ء گل اندام

"بہرام ء ووتی سفر بر جاہ داشت۔ دیستے داں بلاہیں سو لے۔ اشی ء چیر ء ٹرگ ء چوری آنت ء بر زبازے بال انت ئے ہے چوری آن ء ورگ ء باڑا انت۔ آئی باز جت ء کوٹت ہے چور آنی دیم ء دات ء ووت در چک ء ساہگ ء وپت۔ سیرگ اتک ہے کوٹنگیں گوشانی ورگ ء لگ ات۔ آگوڑن ء بے سار آت۔ ورگ ء سیر گنگ ء رندچہ شہا چنکس ورگ بوتگ ء چنکس سراہنگ۔ چور آں در انت مادر سسلامت ایں۔ سیرگ ء گھشت اے نیکی گوں ٹھا کئے ٹنگ۔

چور آں در انت آمرد کہ در چک ء ساہگ ء واب انت۔ ہمائی ء کرتگ۔ سیرگ ء ووتی با نزل مردء سرا جت انت ء نشت دا نکہ بہرام پا د اتک۔ سیرگ ء منت واری در شان گست وہ دے سیرگ بال ء تار بوت۔ بہرام ء ہے چیز کیس ء چہ کش ات بے تو اری ء سیرگ ء با نزا نی سر ء سوار بوت۔ باگ ء سربوت۔ کہ او دا گل اندام جاہمند ات۔

دو نیں یک دل ء یک جان ء گل ء شادا ن بوت آنت۔ داں زاہگ ء زا پران ء رست آنت۔ نوں حضرت سلیمان ء ووتی مہلوک توار گست۔ سیرگ ء را گشت ہما دو نیں زاہگ لوز آنت۔ سیرگ ء نہ مٹن ات۔ آڑا حکم دیگ بوت کہ ہما بنڈ ء ڈوڑ رابیا ر بنڈ آرگ بوت داں چیوے گندے بہرام ء گل اندام گوں چک ء چاگا ن آنت۔ سیرگ ء توبہ گست۔ کارے اللہ بلوٹیٹ ہر ڈول ء بہت۔ نصیب ء پروش مئے وس ء در نت۔ (من چو دا اشته بستہ کائیں)" ۵۔

اے قصہ اوں سیرگ ء دگہ یک قشیہ ء گوں ھدپ انت بس قصہ ء کردار بدل انت۔ سیرگ اے قصہ ء تھا اوں حضرت سلیمان ء حکم آنی پدا جنک ء بچک ء سست ء سید کنت بلے یک کارے کہ اللہ بلوٹیٹ دگہ کس آکار ء ترینت نہ کنت۔ سیرگ ء

ہمے رنگیں یک قشیہ گل ء صنوبر ء قصہاں چے یک قشیہ اے قصہ چوائے پیم ء انت۔

"گل ء صنوبه قصہ ء بانک ماہ پری جارجنت کہ ہر کسے کہ منی جستے ء پسو بدنت من گوں ہما مردم ء سانگ کناں بلے ہر کس کہ منی جستے ء پسو مہ زانت، من آئی ء گردن ء جناں۔ ورنا پھ جست ء پسو دیگ ء گوں شاہ ء جنک ء سانگ ء ارادہ ء رونت، پسو دات نہ کن ائٹ ء کشگ بنت۔ سراندی یہہ ء بادشاہ ء شش ورنابیں فتح لشگ بنت۔ بادشاہ ء کتریں فتح میر میاد پھ وقی بر اتنی بیرء گرگ ء بانک ء جستانی پسودیگ ء ہما علک ء سربیت۔ جست ء پسو نہ زانت۔ بلے پر رپک ء ہزاری چہ بانک ماہ پری ء کوش ؋ رکیت ؋ ہے جست ء پسو زانگ ؋ مرد کوہ کاف ؋ سربیت۔ اے سفر ؋ سیرگ آئی ء راوی بانوالاں بندیت ؋ کوہ ؋ کاف ؋ بارت۔ قصہ چوش انت کہ بانک ماہ پری ؋ گواہار، گل پری گوں کوہ ؋ کاف ؋ بادشاہ صنوبہ سانگ کنت بلے ہے بانک بد فعلی کنت ء صنوبر کہ سہی بیت، وقی زال ء زوریت ؋ کوہ ؋ کاف ؋ روت بلے کس نہ زانت کہ صنوبر گوں گل پری ؋ چون کنت۔ بانک ماہ پری چہ آؤ کیں ورناباں وقی گواہار ء حال ء جست ء گپیت کہ "صنوبر گوں گل ؋ چون گرت؟" ہر کس ؋ کہ نہ زانت آئی ؋ کشت۔ میر میاد کوہ ؋ کاف ؋ سربیت گل پری ؋ حال ؋ گپیت۔ ہے سیرگ آئی ؋ راچہ شاہ صنوبہ کزا ؋ رکینیت ؋ آئی ؋ علک ؋ سرکنت، اے قصہ ؋ چہ ہے سرپدی رسیت کہ سیرگ انسان ؋ مدت کار انت"۔ ۶

اردو زبان ؋ پریوں کا تخت ؋ تہاہم سیرگ ؋ کردارے دیماکنیت آکر در چوش انت۔

"وہ ایک جنگل میں پہنچ گیا اس نے وہاں سیمرغ کے چوزوں کو سوتے دیکھا۔ اس دوران ایک اژدها آیا اور ان چوزوں کو جھپٹ مارا۔ لوہارب کے یئے نے تواریکال کراس کے ٹکڑے ٹکڑے کر دیئے۔ سیمرغ کے چوزے جان بچن پر، بہت خوش ہوئے۔ انہوں نے ان کو بھٹایا کہ ان کی ماں آجائے گی۔ تب وہ تمہاری مدد کرے گی۔ وہ ایک درخت کے نیچھے ان کے قریب بیٹھ گیا۔ اس دوران انہوں نے ایگ گرد و غبار اٹھتا دیکھا۔ سب اڑ گئے۔ نوجوان بھی چھپ گیا، سیمرغ آئی اور اژدها کو کھایا۔ جب سیر ہو گئی تو بولی۔ بچوں میں نے سب کو کھالیا۔ اتنا بھی نہیں چھوڑا کہ کل شام کے لیے منه کا ذائقہ بدلتا۔ چوزے نکل کرو اپس آگئے اور بولے۔ اماں ہم زندہ وسلامت ہیں۔ ایک انسان نے ہمارے مدت کی ہے"۔ ۷

سیرگ ؋ قصہ ہاں مارا گیشت سیرگ ؋ چکانی گوں مار، اژدھا ء باز مرگ ؋ ورگ ؋ روایت گندگ ؋ کنیت۔ سیرگ ؋ گیش قصہ ؋ تھا قصہ ؋ بامرد سیرگ ؋ چکاں چ مار ؋ باز ؋ رکینیت۔ ہے بامرد ؋ نیکی ؋ سوب ؋ سیرگ پا آئی ؋ مہربان بیت ؋ آئی ؋ حکم ؋ منوک بیت۔ آئی ؋ ہر ڈولیں مشکل ؋ آسان کنوک بیت ؋ بامرد ؋ ہر جنگلیں راہ ؋ دراں چہ درکنت ؋ دوریں پندال چ کیک دمانے ؋ بارت ؋ سرکنت۔

سیرگ ؋ ابید دگہ چوشیں ٹمک کاریں مرگ پہ ٹمک کاری ؋ ہاتر اماں بلوج اساطیری قصہ ہانی تہار زنہ کپیت۔ بلوج میتھ قصہ ہاں سیرگ ؋ روایت سک باز انت پھے روایت اس کچے دھوپی ؋ جنگ ؋ قصہ انت کہ گیدی قصہ دومی ؋ تہا ہوار انت۔ قصہ چوائے ڈول انت۔ "چرنا کیت گندیت در ٹھنے ؋ چکا گدا مے او کدام وٹا مزئیں سیamarے کشیت زھم ؋ آئی جنت پچڑ پچڑ کنت و کدام لا فاکلیت۔ آنکو گندیت سہ چیار سیرگی چوری اکت"۔ ۸

اے گیدی قصہ چو شکہ رود رانگی گالوارء نبشنہ کنگ بو تگ اے قصہ ء تھا سیہ مار یمرگ ء چکانی ور گا کیت کارست ء با مرد
 یمرگ ء چکاں چہ سیہ مارء ور گار کینیت۔ یمرگ ء قصہاں چہ ہے گندگ بیت اگاں کسے پہ یمرگ ء نیکی بکنت گلڈا یمرگ
 آئی ء چہ ہروڑیں سکی جنجاں ء درکن۔

یمرگ قصہاں ابید مارا ماں کو ہنیں شائزی ء تھا اوں شعری رنگ ء درو شم ء دز کپیت چو شکہ رپنگیں لال پنچمی ء تھا یمرگ ء
 شعر ء چیزے بنداءے ڈول ان۔

"یا علی ڈلڈل زوار نکیں گنور بھلیت آں نزا

دھبی آzman ودھرتی شیر ء تراڈیں نفرہ ء
 چھو کہ آخکھ چھم جاہ ء ای دے یمرگ نن بلا
 گر ندزو پار ن سینا چھو کہ ٹرو نگل من ڈھل ء
 کھنے فریادی گر علی ء لوڈ پالے در درا"۔ ۹

ہے ڈول ء حضرت علی ء یمرگ ء یک شعرے ء تھا، تھیں بندپه دروارے رنگ ء ان۔

"بیا تکہ دھنڑ کاموری رُذان ء

بکپتہ مر گے آzman ء زمین ء

ء پندر گوازیتی دو پھر ء

منی چوری کہ وار تھنٹ اٹھار ء"۔ ۱۰

یا

مُرگ ء چور یگ بو تاں گوں یمرگ ء دو چار
 عبرت ء بیارت قدر تاں رب بیگاں بچار
 من ندیگ اشکنگ چہ پیش ء شاعراں
 شاہ ء مردان ء داتگ آتا ایشان ء امان
 اے تمام مجھ بیت ء داتگ اش کرار ء سلام
 گلڈ ء علی شیر کر تگاں رکست آتمام"۔ ۱۱

یمرگ ء شعر اپنی تھا اوں یمرگ کمک کاریں مُرگے چرے شعرالا چہ آئی ء کمک کاری ء جتا نکیں روایت دز کپ
 ان۔ شعرالا ابید یمرگ ء قصہاں چہ یک قصہ ہے بادشاہ خداوند ء تھا شاہ ساکاں قصہ ان۔ چوناہا اے قصہ سک دراج ان۔
 اے قصہ ء یک کسانیں گلکرے چوش ان۔

"دیرنه گوست کہ ہیڑا بئے بوت ۽ ہما سیرگ په وئی چنکیاں سربوت۔ آئی دیست کہ سیاہ مارے کسے جتگ ۽ دو کوڑہ کنگ ۽ داتگ ۽ آئی ۽ چونکی سلامت انت۔ آگل بوت ۽ جست ۽ گت کہ اے کئے بوتگ کہ سیاہ مارے کُشتگ ۽ شماراچر ائی ۽ رکینگ ڦپکال گوشت کہ چ در غیب ۽ یک مردے اتلگ ۽ آئی ۽ ہے مارکشٹگ" - ۱۲۔
 ہے ڈول ۽ سیرگ مرگ باز چرے مرد ۽ وش بیت ۽ آئی ۽ چرے شھر ۽ بارت ۽ دگہ شھرے سر کنت۔

سیرگ ہر قصہ ۽ تھا کمک کار انت چیا کہ سیرگ انھیں مرگے آہروڑیں گران ۽ بکیں مال ۽ اساباچست گت کنت اشان یاوتی چنگاں زوریت یا بازٹلانی سراکنت ۽ بال کنت، سیرگ بلوج میتھ ۽ تھا یک زور آوریں مرگے ۽ جہت ۽ زانگ بیت۔ گیدی قصہ پنچپی ۽ تھا گھبڑا بادشاہ زیب پری۔ قربادشاہ ۽ استار بادشاہ ۽ گیدی قصہ ششمی ۽ زوراخ، ڏوڏو سیہر ۽ مرگانی بادشاہ ۽ قصہ ہانی تھا ہم سیرگ کارست ۽ بستار ۽ گندگ ۽ کمیت۔ چوشک اے کتاب رو درا ٿگی گالوار ۽ گوں نبیگ بوتگ انت اشانی پہنگ ۽ نبستہ ۽ کمپوزکنگ نہ بو ھک ۽ برابر انت۔ پمیشک اے زورگ نہ بوتگ انت۔

حوالہ

- ۱۔ عبدالصبور بلوج، بلوجی قصہ لبزانک (پٹ ۽ پول ۽ نگد کاری) بلوجی اکیڈمی کوئٹہ، ۲۰۰۹، ص، ۲۶
- ۲۔ بلوجی قصہ ازم ٻنگپ، بلوجستان اکیڈمی، کوئٹہ، ۲۰۲۳، ص، ۱۱۶
- ۳۔ مسرتی گمانی، ۱۲ اکتوبر ۲۰۲۳، قصہ جت
- ۴۔ قادر جہت، ۱۲ اکتوبر ۲۰۲۳، سیرگ، قصہ جت
- ۵۔ بلوجی قصہ ازم ٻنگپ، بلوجستان اکیڈمی، کوئٹہ، ۲۰۲۳، ص، ۲۷-۲۸
- ۶۔ جام دشتی، بلوج دین ۽ مذہب، بلوجی اکیڈمی کوئٹہ، ۲۰۲۲، ص، ۲۲۵
- ۷۔ غفارندیم، بلوجی لوک ادب، پریوں کی کہانیاں، بلوجی اکیڈمی کوئٹہ، ۱۹۸۰، ص، ۱۱-۱۲
- ۸۔ محمود خان مری، گیدی قصہ دومی، بلوجی اکیڈمی کوئٹہ، ۱۹۶۹، ص، ۸۶
- ۹۔ پیر محمد زیرانی، پ، م، رپنگیں لال چہارمی، بلوجی اکیڈمی کوئٹہ، ۲۰۱۵، ص، ۲۱
- ۱۰۔ غوث بخش صابر، زخم ۽ زیمر، دومی چاپ، بلوجی اکیڈمی کوئٹہ، ۲۰۱۳، ص، ۸۲
- ۱۱۔ فقیر شاد، میراث (چارمی)، بلوجستان اکیڈمی، تربت، ۲۰۱۶، ص، ۸۲۵
- ۱۲۔ جام محمد دشتی، بادشاہ حداوندوت، بلوجی اکیڈمی کوئٹہ ۲۰۱۵، ص، ۱۰۲۸